

Forfatter: Brandes, Edvard

Titel: Udrag fra Holberg og hans Scene

Citation: Brandes, Edvard: "Holberg og hans Scene", i Brandes, Edvard: *Holberg og hans Scene*, Gyldendal, 1898, s. 141. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandesed_03-shoot-idm140324074644016.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Holberg og hans Scene

Det var forsaavidt urimeligt, som *Pernilles korte Frøkenstand* fremstilles med stor Dygtighed. Hr. Mantzius' Jeronimus er bleven bredere og kraftigere med Aarene, Hr. Olaf Poulsens Henrik ejer megen kunstnerisk Myndighed, og hvor er det ikke heldigt, at Fru Sindings Humør og Energi endelig er vundne for Pernille! Af Hensyn til hende maa det ganske bestemt forlanges — som mange Gange før — at Henrik mod Stykkets Slutning ved et stumt Spil meddeler Pernille den iværksatte Intrige. Hvorledes skulde denne Pernille, der saa bestemt modsatte sig Leonoras Giftermaal med den gamle Jeronimus, selv bekvemme sig til at ægte hans *Posterioriteter*? Hun, som har prædiket, 142at kun fattige Piger bør tage de gamle Ægteherrer, hvorfor skulde hun, som nu er en rig Frøken, søbe den Kaal, som hun nødte Leonora til at afslaa? Men derimod, hvis Henrik *har* fortalt hende Sammenhængen, saa er Sagen klar, saa handler hun i god Overensstemmelse med sig selv. Det vilde derfor klæde det kgl. Teater at gøre denne lille Forandring — for at fejre Holbergs sunde Fornuft.